Вістник
Перемиской Епархиї.

Рік 1918. Видано 6. червця. Ч. VI.

Ч. 59.

Ч. 4006. Розпоряджене дотично утвореня богослужебних фондаций.

З многих парохій впливають донесеня о маючих впровадити ся в житє богослужебних фондаций. Щоби урядове в тім згляді дїловодство управильнити, Еписк. Консисторія розпоряджає:

1. Донесенє о маючій утворити ся богослужебній фондациї єсть вільне від посередництва дотичного Уряду деканального.

2. Донесенє в мові будуче єсть первою підставою урядових кроків до переведеня богослужебної фондациї. З сего слїдує, що се донесенє повинно бути вистилїзоване виключно до одної фондациї, а не збірно до кількох, внесене з рівночасним висланєм капіталу фондацийного та обнимати всї потребні дати. Донесенє се, яко первий акт до установленя фондациї, має бути на цїлім аркуши паперу, а не на урядовій карті кореспонденцийній або на відтинку переказу почтового, щоби на тім первім акті міг бути уміщений дотичній реферат. Відпис же такого донесеня має остати в актах парохіяльних, щоби служив за основу дальших урядових кореспонденций, як і до належитого зіставленя начерку до акту фондацийного і дальших рішень дотично фондациї а разом з ними як також з цїнними ефектами, грамотою фондацийною, записником відправлених богослужень фондийних міг бути зложений в оден конволют, котрий становивби для наслїдників в парохії потребну точну інформацію.

3. В донесеню, о якім мова, мають бути ясно подані слїдуючі дати:

а) Хто складає капітал фондацийний і в якій квоті?

б) чийого імени має бути фондация і при котрій церкві (матерній, чи дотерній)?

в) якого рода богослуженє (співана чи читана св. лїтургія, з парастасом — панахидою чи без? молебен — акатіст до якого святого?), на яку інтенцию і за кого? має по вічні часи відправляти ся, та котрого дня в році?

г) заява, чи настоятель дотичної церкви в власнім і своїх в уряді наслідників принимає обовязок щодо відправи богослуженя фондацийного?

д) застережене щодо невчисляня доходу з фондації до конгруи;

е) заява, кто зобовязує ся заплатити правну належитість від фондації і покрити стемплї до грамот фондацийних, зглядно чи на се призначена квота задержує ся в канцелярії парохіяльній і чи посилає ся до депозиту Еписк. Консисторії? чи сї видатки мають покрити ся з первих відсотків від капіталу фондацийного?

4. Розпоряджене дотично квоти, яка має становити основний капітал фондації богослужебної, яко на тепер обовязуюче, єсть з 10. цвітня 1918 Ч. 3691, (Ч. V Вістника епарх.), а обовязуюча висота правної належитости від капіталу фондацийного і стемплїв до грамот фондацийних містить ся в рішеню з 1. падолиста 1917 Ч. 7581 (Ч. XVII Вістника з р. 1917 стор. 138).

5. На основі § 47 закона з 7. мая 1874 В. з. д. ч. 50 фондації стисло церковні є в заряді церковних властий с. є. Еп. Консисторії. В виду сего Еписк. Консисторія єсть єдино управлена пупілярно наміщати капітали богослужебних фондаций. До Еп. Консисторії проте належить предкладати ту відносячу ся готівку.

6. При капіталах фондацийних, які впливають до Еписк. Консисторії через ц. к. Суди зглядно Уряди депозитові, она сама на основі удїлених дат щодо волї тестаторів переводить дїловодство дотично введеня фондаций в житє.

7. Рїшеня донесень щодо богослужебних фондаций і доручене цїнних ефектів враз з начерком грамоти фондацийної Еписк. Консисторія полагоджує посредством Урядів деканальних, щоби доказ о істнованю богосл. фондації був також в актах деканальних.

Всеч. ОО. Декани зволять повисше розпоряджене від часу до часу поставити яко предмет обрад на деканальних соборах, щоби акція урядова в тім зглядї була постійно управильненою.

Від гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль, дня 20. цьвітня 1918.

Ч. 60.

Ч. 4104. В справі відсиланя виказів метрикальних евакуованих вірних гр. кат. АЕпархії Львівскої, до Урядів парохіяльних, звідки виселенцї походять.

Гр. кат. Митрополича Консисторія у Львові звернулась тут під днем 19. цьвітня 1918 Ч. 3021/IV з письмом слїдуючого змісту: »щоби Всеч. Уряди парохіяльні, в обрубі котрих замешкали евакуовані вірні з Архиепархії Львівскої обряду гр. кат., відослали викази уроджених, померших і вінчаних до Урядів парохіяльних, звідки виселенцї походять«.

Отсе подає ся до відома Всеч. Духовеньства і евентуального виконаня.

Від гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль, дня 26. цьвітня 1918.

Ч. 61.

Ч. 4257. Візване шкільноординаріятских ОО. комісарів до візитациї шкіл.

Пригадує ся тутешне розпорядженє з дня 30. листопада 1904 Ч. 7074 (Вістник Перем. Епархії з р. 1904 Ч. XIII) дотично надзору науки релігії в школах і взиває ся всїх школьноординаріятских ОО. комісарів, щоби строго примінили ся до сего розпорядженя, а іменно щоби посїщали всї школи ім приділені і предкладали совістні і докладні справозданя з того Еп. Ординаріятови.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемишль, дня 1. мая 1918.

Ч. 62.

Ч. 4417. Звінки захристийні і ті, що їх уживає ся при служеню до Служби Божої, не підлягають реквізициї.

Ц. к. краєвий консерваторский Уряд подає під днем 7. мая 1918 Ч. 316 до відома, що по мисли декрету міністерияльного з дня 25. червня 1917 R. G. Bl. Ч.. 271 звінки уживані в захристиї і при служеню до Служби Божої не підлягають реквізициї.

В виду сего, що військові власти дальше переводять реквізициї металевих предметів, Всч. Духовеньство зверне бачну увагу на згаданий розпорядок.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемишль, дня 14. мая 1918.

Ч. 63.

Ч. 4715. Речинець до св. рукополаганя.

Взиває ся кандидатів духовного стану, що покінчили богословські науки, та дожидають сьв. рукополаганя, щоби внесли до дня 4. липня с. р. свої прошеня о принятє до дому пресвитеріяльного, і щоби явили ся до іспиту дня 13. липня 1918 р. в суботу по празнику сьв. Апостолів Петра і Павла о год. 9. рано в канцелярії Еп. Консисториї в Перемишлї, по вислуханю сьв. Літургії в катедр. церкви, яка відправить ся о год. 8. Поданя належить заосмотрити 1) свідоцтвами всїх шкільних наук, 2) свідоцтвом здоровля, 3) убожества, потвердженим через ц. к. Староство, 4) вінчаня, хто жонатий, 5) потверджене увільненя від чинної служби військової.

Примічає ся, що кождий кандидат має привезти зі собою артиколи живности в натурі, які заряд кухнї семинарицкої відкупить, і свою постіль. Крім сего, в виду виімкових обставин і нечуваної дорожнечи, кождий з кандидатів буде з'обовязаний, перед опущенєм дому пресвитеріяльного зложити оплату, яку сорозмірно до потреби тут на місци означить ся.

Всеч. ОО. Душпастирів, як тих, в чиїх парохіях ординанди перебували, так і тих, в чиїх парохіях звінчали ся (з виїмкою тестів, яких в тім виручать їх ОО. Декани або сусідні душпастирі) взиває ся, щоби предложили впрост до Еп. Ординаріяту — а не через руки ординанда, свідоцтво моральности і поведеня дотичного кандидата. При тім Еп. Ординаріят з'обовязує в совісти всїх Всеч. ОО. Душпастирів, щоби впевнили ся як найточнїйше про моральне поведенє кождого з кандидатів, а посьвідченя свої складали під присягою і в сей спосіб, щоби не лишень нїчого не подавали, що не булоби згідне з правдою, але і нїчого не затаїли.

Се зарядженє обовязує в совісти рівнож і всїх прочих ОО. Душпастирів, хоч посторонних, до відома котрих дійшло що небудь від'ємного про поведенє котрого з кандидатів.

За залишенє сего обовязку бувби змушений Еп. Ординаріят, зі згляду на важність справи, потягнути, хочби по лїтах, відносних ОО. Душпастирів до відповідальности.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемишль, дня 25. мая 1918.

Ч. 64.

Ч. 4797 орд. В справі сегорічного обходу Празника Пресв. Евхаристиї.

Щоби розбудити у вірних Нашої Епархії як найбільше почитанє Ісуса Христа утаєного в Пресвятій Тайнї Евхаристиї і в сей спосіб як найтїснїйше з'єдинити їх з сим осередком всего добра і щастя, поручаємо Всеч. ОО. Душпастирям, щоби сего року, о скілько можна, як найвеличавійше устроїли обхід Празника Пресв. Евхаристиї, який припадає на другу недїлю по Зісланю сьв. Духа.

В тій цїли належить в недїлю попереджуючу сей Празник, приготовити вірних на него, заохотити їх, щоби численно горнули ся до св. сповіди і св. Причастія, а рівночасно як найточнїйше заповісти цїлий порядок теофоричної процесиї.

В сам день Празника відправлять Всч. ОО. Душпастирі торжественну Службу Божу при виставлених Найсв. Тайнах і виголосять відповідну проповідь, а по заамвонній молитві відбудуть процесию з Найсв. Тайнами, несеними в монстранциї до чотирох престолів. По містах належить сї престоли устроїти, о скілько можна, в ринку. По селах можнаби було вибрати до сеї цїли якусь гарну площу.

Єслиб однак такої відповідної площі не можна було знайти, належить згадані престоли устроїти доокола церкви.

На случай непогоди, обхід сей з Найсьв. Тайнами до престолів належит зробити внутр церкви.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемишль, дня 24. мая 1918.

Ч. 65.

Ч. 4796. Сегорічний Празник Христового Серця — день молитви о мир.

Президія австрийских епископских конференций виразила своє бажанє, щоби, як попередних літ, так і сего року присвятити якийсь день на молитву в цїли упрошеня мира.

Еп. Ординаріят є сеї гадки, що жаден день так дуже не надає ся до сеї цїли, як Празник Пресвятого Христового Серця, що сіого року припадає разом з Празником св. Апостолів Петра і Павла. Бож се сьвято установив Сам Бож. Спаситель в Своїм обявленю блаженій Марії Маргариті. А також головно в сій цїли, щоби дати вірним нагоду в сей день перепрошувати Господа Бога за всї обиди і невдячність, які наносять Ісусови Христови злі люде.

В виду сего заряджуємо, що в день сего Празника мають бути виставлені Найсв. Тайни в монстранциї до публичного поклону у всїх парохіяльних церквах почавши від 6. години рано до 6. год. вечером зглядно до по вечірни, причім має клячати неустанно з горіючими сьвічками принайменше чотири особи, або слиби вже і се для браку сьвітла було неможливим, хоч дві особи, котрі від часу до часу зміняти ся будуть з другими особами. Найкрасше би було, якби сего обовязку підняли ся члени місцевих братств, особливо Товариства Апостольства Молитви, Братства Пресв. Христового Серця і Найсв. Тайн.

В часї Служби Божої, яку сего дня як найторжественнїйше належить відправити, в часї вечірнї виголосять Всч. ОО. Душпастирі проповідь о великім значеню набоженьства до Христового Серця для всїх вірних в загалї, а в спеціяльности для нашого українського народу.

Поручає ся всїм Всч. ОО. Душпастирам приготовити нарід на Празник Пресв. Серця Ісуса тридневими вечірними богослуженями, підчас котрих належить відправити молебен до Серця Ісуса і виголосити коротку науку.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемишль, дня 25. мая 1918.

Ч. 66.

Ч. 4193. До Вп. Урядів парохіяльних.

В часї інвазиї в роцї 1914 або 1915 мав умерти о. Йоан Товарницкий, парох в Ляшках мурованих дек. Старосільского.

Поручає ся Всч. ОО. Парохам, особенно в деканатах Мостискім, Яворівскім і Судово-вишеньскім розслїдити, чи не відомо що кому про смерть реченого священника.

Єслиби знайшли ся які слїди в тій справі, натодї належить з особами, котріби могли ствердити в случаю потреби і під присягою, протоколярно про смерть о. Товарницкого справозданє з тої справи тут предложити.

Від гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль, дня 17. мая 1918.

Ч. 67.

Ч. 4383. Розсилка відозв „Намісниківського Ратункового Комітету“.

Рівночасно з числом сего Вістника розсилаємо відозву »Намісниківського Ратункового Комітету« в справі маючого ся видати альбому знищеня Галичини і поручає ся як найскорше переслати впрост під адресою висше згаданого Комітету жадані дати і фотографічні знимки і о сїм за посередництвом деканального уряду повідомити Еп. Консисторію.

В інтересї істориї нашої церкви і народу лежить, щоби нїхто з священиків не занедбав сего обовязку.

Від гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль, дня 20. мая 1918.

Ч. 68.

Ч. 4455. Збиранє вовни для війска.

В виду сего, що війско потребує на покритє своїх потреб більшої скількости запасів вовни. ц. і к. війскова команда в Кракові, яка занимаєсь збиранєм сеї вовни, звернулась тут під днем 30. цвітня 2918 Е. Ч. 706/W. SS. з прошенєм, щоби поперти сю акцию.

Тому Еп. Ординаріят поручає Всч. Духовеньству впливати на підчинених собі вірних в сїм напрямі, щоби радо видавали війску запаси вовни, єсли які мають.

Від гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль, дня 23. мая 1918.

Ч. 69.

Ч. 4848. Загальні норми, яких ОО. душпастирі мають придержуватись в своїм поступованю з вірними, що вертають з Росії.

Случає ся що раз частійше, що вірні наші, які при відвороті неприятельских війск в р. 1915 уйшли були з ними до Росії, вертають тепер назад до своїх домів. Перебуваючи довший час на чужині, далекі від своїх рідних осель, від своїх церквей, своїх священиків, проживаючи межи ісповідниками схизматицкої віри, неодні з них, може і мимо своєї волї, стикаючись з схизматиками на кождім кроці, стали і самі хилитись в сторону схизми. Деякі з них може і формально перейшли на схизму і яко такі в Росії звінчались, давали свої дїти хрестити у православних священиків, інші знова, хотяй формально на схизму не перейшли, але брали участь в православних богослуженях і ходили до православних церквей, приступали в тих церквах до сьв. Тайн і т. п. Вернувши тепер назад до своїх громад, до своїх людей, жалують они свого поступку, хотять знова вернути на

лоно св. катол. Церкви і просять своїх душпастирів, щоби їх приняли до себе і уважали їх за своїх вірних як давнійше. Во виду таких обставин Еп. Ординаріят уважає за потрібне подати Всч. ОО. Душпастирям, в котрих парохії подібний случай зайшовби, слідуючий спосіб, в який належить поступати з такими парохіянами. Найперше мають Всч. ОО. Душпастирі як найскорше по повороті своїх вірних предложити Еп. Ординаріятови точний Звіт, а іменно: кілько родин чи душ вернуло з Росії, чи повернувші перейшли там формально на схизму, чи остали надальше католиками, а лише брали участь в православних богослуженях, чи приступали в православних церквах до св. Тайн, чи давали крестити свої діти у православних батюшків, чи повінчали ся може в Росії, і перед яким священиком, католицким чи православним? Чи привезли зі собою які метрикальні посвідченя, окрещених дітей, звінчаних женихів, померших за границею. Єсли так, то всї тоті метрикальні свідоцтва мають Всч. ОО. Душпастирі предложити Еп. Ординаріятови. Еп. Ординаріят віднесе ся в тій справі до сьв. Ап. Престола, но заким звідтам надійде відповідь, належить з такими вірними поступити тимчасово так: Ті, що в Росії перейшли формально на схизму, мають тепер торжественно в своїй церкві виречись віри схизматицкої і явно заявити, що жалують свого нерозумного поступку і хотять позістати раз на всегда вірними дітьми св. катол. римскої Церкви. На се треба їм визначити одну з найблизших неділь, в котрій всї повернувші, чи то формально перейшовші в Росії на схизму, чи лише яко католики брали участь в богослуженях православних, малиби приступити до св. сповіди і св. причастія. В неділю тую належить підчас Служби Божої виголосити науку духовну о Церкві кат. яко єдиній на тім світї від Христа Господа установленій, котра одинока є, що може нам запевнити вічне спасеніє, так як тілько одна катол. римска Церков має до того потрібні средства, якими Христос наділив свою Церков — що кто з власної вини до тої Церкви не належить або з неї виступає, той спасеним бути не може. Сю проповідь виголосять або місцеві ОО. душпастирі самі, або попросять до того котрого зі сусїдних священиків, знаних яко добрих проповідників. По торжественній заяві в церкві своєї вірности і привязанности до св. кат. Церкви, по відбутій сповіди і св. Причастію, належить таких парохіян уважати дальше яко вірних дітей св. кат. Церкви, не збороняти їм приступу до жадних св. Тайн і трактовати їх на рівні з прочими парохіянами. Треба їх мати однак все в своїй особлившій опіці, лагідно з ними обходитись, не випоминати їм їх проступку, а своєю ревностею і душпастирским благоразумієм позискати їх серця раз на всегда для справ св. кат. Церкви.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемишль, дня 31. мая 1918.

Ч. 70.

Ч. 4811. В справі вишуканя родичів малолітної Зофії Н, в цїли усталеня назвиска.

Ц. к. Суд повітовий в Судовій Вишни звернув ся тут під днем 18. мая Ч. $\frac{P.109}{2}/18$ з слідуючим прошенем: »Ц. к. Суд повітовий в Судовій Вишни упрашає кождого, хтоби знав адресу родичів дитини пола женьского у віці около 4 лїт, яка називає себе »Зося« свою маму »Стефка«, оповідає, що має брата молодшого »Івана«, сестри Касю і Марию,

а яку мати сеї дитини в падолисті 1917 в переїзді через Судову Вишню, на сій стациї полишила нарочно, щоби ся сеї дитини позбути, а може лишень припадково єї там лишила, донести о сім згаданому судови.

Підписаний суд має надію, що через оголошенє з амвони у всіх церквах Галичини, напевно буде можна найти родичів невинної дитини, яка остає в опіці Суду.

Дитина ся говорить по українськи, мала на собі одіж селяньску, яку носять діти по селах всхідної Галичини«.

Повисше подає ся Всч. Духовеньству до відома і виконаня.

Від гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль, дня 29. мая 1918.

Ч. 71.

Ч. 5217. Оголошенє VIII. австрийскої воєнної позички.

На основі цїс. розпорядку з 4. серпня 1914 В. з. д. 202 видає ся осьму австр. воєнну позичку, а то:

I. вільну від оподаткованя $5\frac{1}{2}\%$ амортизацийну державну позичку по К 92·50 і

II. вільні від оподаткованя $5\frac{1}{2}\%$ державні скарбові бони по К 96·00. Підписка почина ся 28. мая 1918 і буде замкнена дня 2. липня 1918 о 12. годині в полудне.

Підписовати і всякі інформациї засягати можна в рускій щадниці в Перемишли, в гіпот. земельнім Банку у Львові, во всіх почтових щадницях, урядах податкових, державних касах, в австро-угорскім банку і у всіх інших банках, заведенях обезпеченя, кредитових стоваришенях і т. п., де і дотичні проспекта і потрібні друки отримати можна.

Подаючи се до загальної відомости, Еписк. Ординаріят взиває Всеч. Духовеньство, щоби Оно сповняючи свій патріотичній обовязок супротив держави, не тілько само як найвидатнійший удїл взяло в субскрипциї VIII. позички воєнної, але при кождій спосібности розвинуло як найжившу акцию в тім напрямі і з проповідальниці як і поза церквою заохочувало нарід наш до уділу в субскрипциї і старало ся опрокинути всї упередженя і розсівані сумніви, мовби позички воєнні спричиняли опізненє мира, або мовби держава не була в можности сплатити ті позички і т. п.

Наш нарід, що необчисленими жертвами крови і майна в тій заверусї воєнній дав тілько доказів глубокого привязаня і вірности для своєї вітчини і милостиво пануючого нам Монарха, потребує тілько теплого слова і щирої заохоти свого Духовеньства, аби і в справі сеї позички воєнної заняти своїм удїлом непосьлїдне місце між всїми народами Австриї.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемишль, дня 4. червня 1818.

---

† ЙОСАФАТ
Епископ.

Александер Зубрицький
Канцлер.

Накладом гр. кат. Еп. Консисторії в Перемишли. З печатні гр. кат. Капітули в Перемишли.